

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Ing. J. T.**
zastoupeného daňovým poradcem Ing. Radkem Lančíkem
sídlem Divadelní 616/4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti nečinnosti žalovaného v odvolacím řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 29. 9. 2021, č. j. 1713248/21/2308-50521-401864

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 4. 11. 2022 se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Klatovech ze dne 29. 9. 2021, č. j. 1713248/21/2308-50521-401864. Žalobce podal odvolání dne 3. 10. 2021, přičemž žalobce tvrdí, že žalovanému nic nebrání o

něm rozhodnout. Žalobce kromě předmětné žaloby podal téhož dne (4. 11. 2022) podání, jímž se domáhal nápravy nečinnosti žalovaného.

II. Vyjádření žalovaného

2. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popsal dosavadní průběh předmětného řízení o odvolání žalobce a uvedl, že žalobou požadované rozhodnutí vydal dne 22. 11. 2022, a to pod č. j. 42922/22/5300-2244-713071; podnět žalobce na ochranu před nečinností žalovaného byl vyřízen Generálním finančním ředitelstvím vyrozuměním ze dne 28. 11. 2022, č. j. 86118/22/770-10124-011654 tak, že podnět na ochranu před nečinností žalovaného byl odložen.

III. Posouzení věci krajským soudem

3. Žaloba byla podána včas [§ 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou. Soud ve věci rozhodl přednostně (§ 56 s.ř.s.), bez nařízení jednání ze splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
4. V dané věci není mezi účastníky řízení sporu ohledně skutkových okolností uvedených v odst. 1 a 2 odůvodnění tohoto rozsudku. Tyto nesporné skutečnosti rovněž dokládají písemnosti předložené soudu žalovaným z odvolacího správního spisu, z nichž především vyplývá, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v Klatovech ze dne 29. 9. 2021 týkající se daně z přidané hodnoty za druhé čtvrtletí roku 2011, č. j. 1713248/21/2308-50521-401864 odvolání zaevidované dne 3. 10. 2021. Jelikož o odvolání nebylo rozhodnuto v přiměřené lhůtě, žalobce využil možnosti danou mu soudním řádem správním (dne 4. 11. 2022 podal předmětnou žalobu ke Krajskému soudu v Brně) a dále téhož dne požádal elektronickou písemností Generální finanční ředitelství prostřednictvím podnětu na ochranu před nečinností Odvolacího finančního ředitelství, aby jemu nadřízený správní orgán zjednal nápravu. Dne 22. 11. 2022 vydalo Odvolací finanční ředitelství žalobcem požadované rozhodnutí. Časově následně (dne 28. 11. 2022) vyrozumělo Generální finanční ředitelství žalobce o odložení podnětu na ochranu před nečinností ze dne 4. 11. 2022 z důvodu, že namítaná nečinnost netrvá, neboť ve věci bylo Odvolacím finančním ředitelstvím již rozhodnuto (dne 22. 11. 2022).
5. Ze shora uvedené rekapitulace vyplývá, že po podání žaloby nastala situace, kdy žalovaný vydal žalobcem požadované rozhodnutí. Jelikož žalobce (ačkoliv mu byla známa skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno - zástupce žalobce obdržel uvedené rozhodnutí dne 22. 11. 2022) žalobu zpět nevzal, soud byl povinen o věci meritorně rozhodnout.
6. Podle konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví je za uvedených skutkových okolností (požadované rozhodnutí bylo po podání žaloby vydáno) třeba žalobu zamítnou (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009 – 72, uveřejněný ve Sb. NSS 2258/2011, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2007, č. j. 5 Ca 192/2007 - 30, ze dne 30. 1. 2007, č. j. 9 Ca 71/2006 - 62 – uveřejněno ve Sb. NSS pod č. 1426/2008, či ze dne 20. 4. 2006, č. j. 11 Ca 277/2005 - 32).
7. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, publ. pod č. 3013/2014 Sb. NSS vyplývá, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soud ve smyslu ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. rozhoduje na základě skutkového stavu

zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud bylo po zahájení soudního řízení vydáno rozhodnutí a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne podle § 81 odst. 3 s.ř.s., přičemž pro tento případ je žalobce povinen nést nepříznivě následek svého procesního neúspěchu v podobě povinnosti uhradit žalovanému náklady řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.); i zde se však může uplatnit pravidlo § 60 odst. 7 s.ř.s. (nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodu hodných zvláštního zřetele). Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále uvedl, že žaloba na ochranu proti nečinnosti slouží k tomu, aby nečinnost byla odstraněna, ať již faktickou činností správního orgánu nebo exekucí provedení výroku rozhodnutí soudu; tato žaloba naopak neslouží tomu, aby se žalobce domohl akademického výroku o tom, že nečinnost tu případně v minulosti byla, ale v době rozhodování soudu již netrvá; taková žaloba musí být zamítnuta. Za uvedeného stavu tedy platí, že soud není oprávněn přezkoumávat a určovat, zda nečinnost žalovaného ke dni podání žaloby byla či nikoliv.

IV. Náklady řízení

8. Ohledně náhrady nákladů řízení bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. K případnému použití ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. (upravujícího možnost nepřiznání náhrady nákladů řízení úspěšnému žalovanému) nebylo důvodu již proto, že žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti. O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 3. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu